

organisationer udfoldes med henblik på at tilvejebringe finansieringsmuligheder til *modernisering af detailhandelen*. En sådan støtte vil efter de nævnte organisationers opfattelse eventuelt kunne ske i form af *en statslig garantiordning* i tilknytning til de af detailhandelen oprettede finansieringsinstitutter, som kan opretholdes også efter overgangsperiodens udløb den 1. januar 1970.

Handelsministeriet kan tilslutte sig de af organisationerne anførte synspunkter, og lovforslaget tilsigter således at skabe forøgede finansieringsmuligheder for løsning af påtrængende produktivtetsproblemer inden for detailhandelen, navnlig inden for områder, hvor konkurrenceforholdene berøres af den foreslåede ændring i næringslovens § 26 om enbutiks-systemets bortfald.“

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse, omend med enkelte reservationer.

Axel Ivan Pedersen (S) kunne tiltræde lovforslaget.

Jens Peter Jensen (Sorø amt) (V) fandt også dets formål godt, men havde nogle principielle betænkeligheder ved den foreslåede statsgarantiordning. Man måtte under det forestående udvalgsarbejde prøve, om der kunne findes andre former.

Weikop (KF) fandt det tiltalende, at lovforslaget drejede sig om hjælp til selvhjælp. Han forudså i øvrigt, at de 30 mill. kr. ikke i længden ville forslå.

A. C. Normann (RV) kunne i princippet tilslutte sig lovforslaget, men ønskede, at der blev givet de mindre handlende en prioritet ved garantiordningens administration.

Poul Dam (SF) ville gerne være med til at drøfte lovforslaget, men ud fra det synspunkt, at det afgørende ikke burde være, om detailhandelen skulle reddes. Det afgørende måtte efter hans opfattelse være, „at den statsstøtte, der eventuelt bliver nødvendig, kan bidrage til en effektiv og billig varefordeling, en rationalisering, som bliver til gavn for forbrugerne, og at der anvendes så lidt kapital og så lidt arbejdskraft på dette led i omsætningen, som det er muligt, når man samtidig skal tage hensyn til forbrugerinteresserne.“

Johan Asmussen (Uafh) stillede sig på sit partis vegne positivt over for lovforslaget. „Ganske vist kunne det“, udtalte han, „være noget betænkeligt med statsgaranti for det private initiativ, men i betragtning af den særlige baggrund, der er her — det motiveres jo netop med den overgangstid og de overgangsvanskeligheder, der kan blive, når enbutikssystemet ophæves — mener vi, det kan være rigtigt, at et sådant institut får statsgaranti, hvor etablering af detailhandel finansieres.“

Da lovforslaget havde nær tilknytning til det ovenfor omtalte forslag til næringslov, henvistes det til samme udvalg som dette.

Nogen betænkning fremkom ikke fra udvalget i folketingsåret, hvilket heller ikke havde været påregnet.